

РЕШЕНИЕ

№ 5948

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6286** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационната жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ - С. срещу Решение № 1758 от 18.05.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, по НАХД № 20211110209770, с което е отменено наказателно постановление № 22-007432 от 22.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С., с което на „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева за това, че в качеството си на работодател е приел Д. С. Д. да извършва трудова дейност на длъжност „общ работник“ без сключен трудов договор в писмена форма, с което е нарушил разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като неправилен и постановен в противоречие с материалния закон. Оспорва се изводът на Районния съд, че не са изследвани причините за липсата на подпис в представения трудов договор. Изтъква се, че в тежест на работодателя е било да докаже посредством извършването на трудова дейност след сключване на трудов договор в писмена форма. Твърди, че следва да се направи разграничение между сключването на трудов договор в писмена форма и регистрацията на същия в НАП. Счита, че

нарушението е доказано по категоричен и несъмнен начин. В тази връзка намира за неправилен и необоснован извода на районния съд, че не е доказано по безспорен начин нарушението на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.

В с.з. касаторът, редовно призован се представлява от юрк. Д., която моли съда да уважи жалбата по изложените съображения в нея. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД, в съдебно заседание се представлява от управителя М. Н. и моли съда да отхвърли жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Надя Загорова, изразява становище за основателност на касационната жалба и моли да бъде потвърдено, наказателно постановление за нарушение и неизпълнение на задължението по чл. 62, ал. 1 от КТ за съставяне на надлежен писмен отговор с работника.

Административен съд София-град, XI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка: В ДИТ-С. постъпила жалба на 05.03.2021 г. от Г. К., който се оплаквал, че не му било изплатено дължимото трудово възнаграждение по трудов договор със „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД за извършване на строителна дейност в [населено място], Б.. По повод сигнала на 25.05.2021 г. и 27.05.2021 г. инспектори при ДИТ- С. извършили документална проверка относно спазване на трудовото законодателство по седалището на „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД в [населено място], [улица], [жилищен адрес]. При проверката бил представен трудов договор № 23/12.11.2020 г., сключен между „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД, в качеството на работодател, от една страна, и Д. С. Д., ЕГН [ЕГН], в качеството на служител, от друга, за длъжността „общ работник“. В трудовия договор били уточнени правата и задълженията на страните по договора, сред които продължителността на работния ден, почивните дни и трудовото възнаграждение. В представеното копие от трудовия договор бил положен подпис от страна на управителя на дружеството М. Н.. Подпис за служителя Д. не бил налице. Представено било уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ изх. № 22388203503452/12.11.2020 г. в 15:47 часа на НАП, видно от което трудов договор № 23/12.11.2020 г. бил регистриран в НАП.

Представена била Заповед № 21/18.11.2020 г., подписана от работодателя, видно от която трудовия договор между Д. С. Д. и дружеството ответник се прекратява на основание чл. 325, ал. 1 т. 4 от КТ. Представено било също уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ изх. № 22388203513165/20.11.2020 г. в 10:27 часа на НАП, видно от който прекратяването на трудов договор № 23/12.11.2020 г. било регистрирано в НАП.

Съгласно представена присъствена форма за явяване и неявяване на работа през месец ноември 2020 г., Д. Д. е имал четири отработени дни през месеца - на 13, 16, 17 и 18.11.2020 г. Съгласно разчетно-платежна ведомост за м. ноември 2020 г., на Д. било

начислено трудово възнаграждение за месеца в размер на 90,15 лева. Същото е изплатено на Д. с РКО от 30.11.2020 г. За резултатите от проверката бил изготвен протокол за извършена проверка изх. № ПР-2116958/27.05.2021 г.

При така установената фактическа обстановка, с обжалваното решение въззивният съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че не е безспорно установено и доказано нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ, осъществено на 12.11.2020 г., доколкото фактите изключват да е налице прикрито престигане на труд.

Първоинстанционният съд е установил, че по същество не се отрича липсата на полагаане на подпис от работника в представения при проверката трудов договор. Обсъдил е събраните писмени и гласни доказателства и е приел, че не е налице осъществен състав на административно нарушение по см. на чл. 62, ал. 1 от КТ от страна на „СТУДИО НЯГОЛОВИ ДИЗАЙН“ ЕООД, тъй като същият в качеството на работодател е приел на работа с трудов договор № 23/12.11.2020 г. За да приеме нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ, актосъставителят и АНО са приели, че липсата на подпис от страна на Д. в трудовия договор се отъждествява на липса на писмена форма на самия трудов договор.

Касационната съдебна инстанция намира изводите на първоинстанционният съд за правилни и законосъобразни, поради следното:

Безспорно нарушението по чл. 62, ал. 1 КТ е от категорията на формалните, тъй като за съставомерността му не се изисква настъпване вредоносен резултат. В конкретния случай, по делото безспорно е установено, че между страните са съществували трудовоправни отношения. Като такива, същите е следвало да се уредят чрез сключване на трудов договор в съответната писмена форма.

Неоснователни са оплакванията на касатора, че въззивният съд не е изследвал въпроса за сключването на трудов договор в писмена форма и регистрацията на същия в НАП. По делото е безспорно установено също, че трудов договор № 23/12.11.2020 г. е бил регистриран в НАП, съгласно Заповед № 21/18.11.2020 г., подписана от работодателя. Налага се изводът, че независимо от липсата на положен подпис върху трудовия договор, уведомлението за сключването му е изпратено до НАП, както и че между страните не е било налице съмнение, че отношенията им са уредени като трудовоправни. Действия, осъществени от работодателя преди въобще да е иницирана настоящата проверка, и сочеща, че работодателят е изпълнил всички нормативни изисквания при сключване и прекратяване на трудов договор по чл. 62, ал. 3 от КТ.

СРС правилно е приел, че проверяващите не са изследвали причините за липсата на подпис в представения трудов договор, при положение, че писмените доказателства категорично сочат, че страните по трудовия договор са били напълно наясно с това, че са в трудовоправни отношения помежду си на базата на регистриран в НАП трудов договор, и работника постъпва на работа след регистрирането му.

При тези обстоятелства, съдът намира, че в конкретния случай макар процесният трудов договор да не е бил надлежно сключен чрез полагаане на подпис от страна на работника, това не е довело до ограничаване правата и законовите интереси на работника. Както бе посочено, трудовият договор е бил надлежно и своевременно регистриран. Това представлява гаранция за спазване както на данъчното, така и на осигурителното законодателство.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били

ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на ответника следва да се присъдят разноски, но след като такива не са претендирани, съдът не следва да се произнася.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1758 от 18.05.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, по НАХД № 20211110209770.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

председател:

членове : 1.

2.